

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **E. P. S., spol. s r. o.**, zastoupené JUDr. Zdeňkem Hrabou, advokátem se sídlem Kamlerova 795, 251 01 Říčany, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu** se sídlem Štěpánská 28, 111 21 Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 6. 5. 2004, č. j. FŘ - 9749/12/03, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2006, č. j. 6 Ca 165/2004 - 80,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Dodatečným platebním výměrem ze dne 16. 5. 2003 na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 1996 doměřil Finanční úřad pro Prahu 6 žalobkyni daň ve výši 2 131 350 Kč. Odvolání žalobkyně proti dodatečnému platebnímu výměru zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 5. 2004.

Žalobu, již se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí o odvolání, zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 6. 2006. Proti rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost; při jejím podání nebyla předložena plná moc ani zaplacen soudní poplatek. Soud proto žalobkyni vyzval jednak přípisem ze dne 28. 8. 2006, aby předložila plnou moc, jednak usnesením z téhož dne, aby do tří dnů zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost. Obě písemnosti byly zástupci žalobkyně doručeny dne 29. 8. 2006. Zástupce žalobkyně nato plnou moc předložil; soudní poplatek však zaplacen nebyl. Soud proto usnesením ze dne 8. 11. 2006 řízení o kasační stížnosti zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

Žalobkyně napadla usnesení o zastavení řízení kasační stížností. V ní připustila, že jí dne 29. 8. 2006 byla doručena zásilka od Městského soudu v Praze; obsahem této zásilky ovšem byla pouze výzva k předložení plné moci, žádná další listina obsahem zásilky nebyla. Na výzvu soudu k zaslání plné moci žalobkyně také promptně reagovala. Pokud by zásilka obsahovala i výzvu k zaplacení soudního poplatku, žalobkyně by jí vyhověla stejně jako výzvě k zaslání plné moci. Jako důkaz nabídla žalobkyně předložit obálku zásilky; na ní ovšem není uvedena hmotnost zásilky, z níž by bylo možné zjistit počet listů papíru v obálce. Pokud by měl soud k dispozici jakýkoli záznam o hmotnosti zásilky, navrhla žalobkyně provést důkaz tímto záznamem.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně se o existenci výzvy dozvěděla až z usnesení o zastavení řízení a následně zaplatila soudní poplatek vylepením kolku na přílohu ke kasační stížnosti, je usnesení Městského soudu v Praze nezákonné a mělo by být zrušeno.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 7 odst. 1 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je soudní poplatek za řízení splatný vznikem poplatkové povinnosti, tedy podáním návrhu na zahájení řízení. Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty pak soud řízení zastaví (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Soud řízení zastaví rovněž ve smyslu § 47 písm. c) s. ř. s., stanoví-li tak soudní řád správní nebo zvláštní zákon.

Interpretace citovaných zákonných ustanovení není v posuzované věci sporná. Sporné není ani použití relevantních ustanovení vztahujících se k povinnosti uhradit soudní poplatek za řízení. Žalobkyně ovšem namítá, že řízení nemělo být zastaveno, neboť výzva k zaplacení soudního poplatku jí nebyla vůbec doručena.

K problematice poplatkové povinnosti judikoval již Ústavní soud (srov. usnesení ze dne 16. 3. 2000, sp. zn. III. ÚS 59/2000, Sb. ÚS, sv. 17, č. 6, str. 371). Jakkoliv je podle něj lhůta stanovená obecným soudem lhůtou pořádkovou, jde o lhůtu, s jejímž nedodržením spojuje zákon procesní důsledky, na něž má být účastník řízení také přiměřeným způsobem upozorněn. Jinak v zásadě platí, že poplatkovou povinnost je povinen účastník řízení před obecnými soudy splnit při podání návrhu. Platební nekázeň účastníka řízení zbytečně zatěžuje obecné soudy v jejich agendě, a jestliže účastník řízení pokračuje v této nekázni i přes výzvu a upozornění na procesní důsledky spojené s opomenutím výzvy, musí za to nést procesní odpovědnost.

Na doručence od sporné zásilky, založené na č. 1. 74 soudního spisu, je vyznačeno, že obsahem zásilky vypravené dne 28. 8. 2006 a doručené dne 29. 8. 2006 byly písemnosti z čísla listu 73 a 74 (tj. přípis vyzývající k předložení plné moci a usnesení vyzývající k zaplacení soudního poplatku) a vzor 072 (tiskopis k zaplacení soudního poplatku). Všechny písemnosti podle údajů na doručence byly odeslány k rukám zástupce žalobkyně, přičemž přijetí bylo v advokátní kanceláři zástupce stvrzeno na doručence podpisem a razítkem. Doručenka je přitom jedním z prostředků, jimiž se prokazuje skutečnost, zda došlo či nedošlo k doručení písemnosti. Není-li dokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé (§ 50f odst. 9 o. s. ř.). Žalobkyně na podporu svého tvrzení, podle něž jí nebylo doručeno usnesení vyzývající ji k zaplacení soudního poplatku ani příslušný tiskopis, navrhla důkaz obálkou od zásilky, na níž ale není vyznačena hmotnost

zásilky, nebo případně jakýmkoli záznamem o hmotnosti zásilky, který by byl k dispozici. Obálka od zásilky by, jak sama žalobkyně uvádí, byla jako důkaz v této věci bezcenná; Nejvyšší správní soud se proto obrátil na Městský soud v Praze s dotazem, zda lze vůbec přesnou hmotnost zásilky zjistit. Místopředseda Městského soudu v Praze pro věci správního soudnictví přípisem ze dne 12. 7. 2007 sdělil, že v podacím archu se hmotnost zásilky nevyznačuje a pro potřeby případné reklamace se používá cena odvozená od hmotnosti uváděné v rozmezí. V případě zásilky doručované zástupci žalobkyně pod podacím číslem R 33751 jde o cenu 32 Kč s hmotností v rozmezí 20 g – 50 g. K dotazu podatelny pracoviště Hybernská u podací pošty bylo sděleno, že podle hmotnosti zásilky nelze zjistit konkrétní počet listů.

Je tak zřejmé, že nejsou k dispozici důkazy, jimiž by bylo možno přesnou hmotnost zásilky zpětně zjistit, a i kdyby to bylo možné, není ani přesná hmotnost zásilky spolehlivým ukazatelem pro ten či onen počet vložených listů, ani ukazatelem toho, které konkrétní listiny byly do obálky vloženy; tvrzení žalobkyně tak nemohou být prokázána a pravdivost údajů uvedených na doručence nemůže být ve smyslu § 50f odst. 9 o. s. ř. vyvrácena. Je vhodné žalobkyni upozornit na to, že se proti případnému pochybení soudu, jež namítá, mohla bránit i jinak. Nebylo-li přes údaj na doručence obsahem přijaté zásilky ani usnesení, ani tiskopis týkající se soudního poplatku (zásilka podle tvrzení žalobkyně obsahovala jedinou listinu vztahující se k nepředložení plné moci), mohla a měla se žalobkyně v souladu se zásadou *vigilantibus iura* obrátit na soud, který jí písemnosti zaslal, a v součinnosti s ním si vyjasnit pochybnosti ohledně udávaného a skutečného obsahu zásilky. Žalobkyně to neučinila, a Nejvyšší správní soud proto považuje údaje na doručence za pravdivé.

Žalobkyně marně poukazuje i na to, že zaplatila soudní poplatek v okamžiku podání kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení; ani tento krok nemůže její situaci zlepšit, protože přichází příliš pozdě. Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích platí, že soud, který vydal usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, je zruší, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci (srov. též č. 69/2004 Sb. NSS). Judikatura Nejvyššího správního soudu přitom dospěla k tomu, že postačí zaplatit soudní poplatek (nejlépe vylepením kolkových známek na podatelně soudu) v den, kdy usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2007, č. j. 5 Afs 112/2006 - 41, které bude publikováno pod č. 1218/2007 Sb. NSS v červencovém sešitu tohoto roku). Žalobkyně tedy mohla odvrátit nemeritorní skončení řízení o kasační stížnosti ve věci samé tím, že by bezprostředně po obdržení zásilky obsahující usnesení o zastavení řízení, tedy ještě dne 13. 11. 2006, soudní poplatek zaplatila; ani to však neučinila.

Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o kasační stížnosti nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou. O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu